

KISS DÉNES

Fegesedés

Távoli tájakról zúdul a tél
átsüvít testen és koponyán
ridegednek a csontok
lassul a szívverés
s akár a hó meg a jég dermed
belső tájakra az évszak
és görnyedve cipeljük a terhet
szemünkön az ország árvasága
néz ki
hogyan mi lesz mi történik
mivelünk e szelíd tájon
s miféle gazok tobzódnak
szájig elérő gyűlölködésben
Állunk
kezünkkel s lábunkkal
a szorító gúzsban vergődve
s nincsen kiútja a tisztességnek
az ifjúság és öregek szeme
kiszúrva
fülkében hazugság
sötét ólmával toporognak
s köpik vissza a vakok átkát
A pénz nagy feyházából
szabadulás nincs se megváltás
körben a bankok szögesdrótja
vigyázza sorsunkat keményen
Közletről támad már a tél
és nincsen sehova menekülő út
a tavaszvárás se vigasztal
a nagy idő is fenéig eljegesült

Decemberi sóhaj

Lépünk bele a délutánba
ami úgy van összerakva
miképpen az ázott hasábfá
majd fúródunk az alkonyatba
arcunkat is eltakarva

úszunk bele sötétlő ködbe
amelynek nincsen teste árnya
mintha levegő füstölögne
dér penészlík a szalmaszálla
sűrűsödik az este öble

S minden összeáll az agyban
halandó és halhatatlan
A csillagok szerte szórva
mind a maga pályáját rója
Foltokban ül a város rajtam

Alföld népe (1967)

KISS DÉNES (1936) költő, író, kritikus, nyelvészeti tanulmányok szerzője. A *Lyukasóra* című folyóirat szerkesztőbizottsági tagja. 2007-től a Magyar Írók Egyesületének elnöke.